

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (negyedik tanács)

2005. szeptember 19. *

A T-247/04. sz. ügyben,

az **Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar)** (székhelye: Madrid [Spanyolország]),

az **Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (Edifa)** (székhelye: Madrid)

(képviseli őket: L. Ortiz Blanco ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: G. Valero Jordana, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a Bizottságnak a P/2002/4609 számú panasszal kapcsolatos eljárás megszüntetéséről szóló, és a P/2003/5119 számú, az EK 29. cikkel összefüggő panasszal kapcsolatos eljárás megszüntetéséről szóló, 2004. március 30-i határozataira vonatkozó megsemmisítés iránti kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal tanácselnök, P. Mengozzi és I. Wiszniewska-Bialecka bírák,

hivatalvezető : H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér

- ¹ Az EK 226. cikk első bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a Bizottság megítélése szerint egy tagállam valamely, az EK-Szerződésből eredő kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett államnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére. Az EK 226. cikk második bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az érintett állam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, a Bizottság a Bírósághoz fordulhat.

- 2 A Bizottságnak az Európai Parlamenthez és az európai ombudsmanhoz intézett, a közösségi jogsértések tárgyában a panaszossal való kapcsolattartásról szóló 2002/C 244/03 közleményét 2002. október 10-én tették közzé *az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* (HL C 244., 5. o.).
- 3 E közlemény ötödik és hatodik bekezdése kimondja, hogy a közlemény tárgya „egységes formában közzétenni a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében a panaszossal való kapcsolattartásra alkalmazandó belső eljárási szabályok összességét”, és ebből a célból megállapítani „a panaszos érdekét szolgáló igazgatási intézkedéseket, amelyeknek betartására [a Bizottság] kötelezi magát a panasz elbírálásakor és a megfelelő jogsértési iratanyag vizsgálatakor”.
- 4 Ennek a közleménynek a hetedik bekezdése kimondja, hogy „ezek az igazgatási intézkedések mindazonáltal nem változtatnak a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásnak az EK 226. cikkben meghatározott kétoldalú természetén”, és hogy ezen eljárás megindítása a Bizottság „mérlegelési jogkörébe” tartozik.
- 5 A 2002/C 244/03 közlemény mellékletének 1., „Meghatározás és terjedelem” című pontja többek között kimondja, hogy „»panasz« minden, a Bizottságnál tett írásbeli lépés, amely a közösségi joggal ellentétes intézkedéseket vagy gyakorlatokat jelent be”, és „amelynek a vizsgálata a Bizottságot jogsértési eljárás megindítására készítheti”. Kimondja azt is, hogy „»jogsértési eljárás« a kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bizottság által az EK 226. cikk alapján megindított eljárás pert megelőző szakasza”.
- 6 E melléklet 2., „Általános elvek” című pontja többek között kimondja, hogy „minden személy eljárást kezdeményezhet valamely tagállammal szemben a Bizottságnál költségmentesen benyújtott panasz útján”, és a Bizottság „belátása szerint dönt, hogy ennek helyt kell-e adni, vagy sem”.

- 7 E melléklet 3–6. pontja a panaszok iktatásáról, azok kézhezvételének vizsgálatairól, a benyújtás szabályairól, a panaszosnak és a személyes adatoknak a védelméről szól.
- 8 E melléklet 7., „Kapcsolattartás a panaszossal” című pontja kimondja, hogy az ugyanazon sérelemmel kapcsolatos nagyszámú panasz esetére is figyelemmel, „a Bizottság szervezeti egységei felveszik a kapcsolatot a panaszossal, és írásban tájékoztatják a Bizottság minden határozata után (felszólítás, indokolással ellátott vélemény, a Bírósághoz fordulás vagy az eljárás megszüntetése) a panasza nyomán megnyitott ügy alakulásáról”.
- 9 E melléklet 8., „A panaszok vizsgálatának határideje” című pontja többek között kimondja, hogy „az általános szabály szerint a Bizottság szervezeti egységei vizsgálatot folytatnak az iktatott panaszok ügyében, hogy a panasz iktatásától számított maximum egyéves határidőn belül felszólító vagy az eljárást megszüntető határozatot hozzanak”.
- 10 E melléklet 9., „A panaszok vizsgálatának eredménye” pontja többek között kimondja, hogy „a panasz vizsgálatának eredményeként a Bizottság szervezeti egységei felszólítási javaslatot terjeszthetnek a biztosok testülete elé határozathozatalra, amely megindítja a vitatott állam elleni jogsértési eljárást, vagy az eljárás megszüntetésére irányuló javaslatot terjeszthetnek elő”, amelyről „a Bizottság mérlegelési jogkörében dönt”. Kimondja azt is, hogy az ugyanazon sérelemmel kapcsolatos nagyszámú panasz esetére is figyelemmel „a panaszost írásban kell tájékoztatni a határozatról, amelyet a Bizottság hozott a panaszával kapcsolatos jogsértési ügyben”.
- 11 E melléklet 10., „Az eljárás megszüntetése” című pontja kimondja, hogy „ha a Bizottság valamely szervezeti egysége egy panasz ügyében az eljárás megszüntetését szándékozik javasolni, arról előzőleg írásban értesíti a panaszost – az e meg-

szüntetési javaslatához vezető okokat tartalmazó – levélben, és felhívja a panaszost, hogy négyhetes határidőn belül fogalmazza meg esetleges észrevételeit”, bizonyos szabályok és fenntartások mellett.

- 12 E melléklet 11., „Egyszerűsített eljárásmegszüntetés” című pontja kimondja, hogy bizonyos esetekben „azokban a jogsértési ügyekben, amelyekben még nem rendelkeztek felszólításról, a biztosok testülete általi vizsgálat mellőzésével eljárást megszüntető határozatot lehet hozni”.
- 13 E melléklet 12–14. pontja a Bizottság határozatainak nyilvánosságáról és a jogsértésekkel kapcsolatos iratokhoz való hozzáférésről, valamint a panaszos számára hivatali visszasság esetén nyitva álló, az EK 21. és az EK 195. cikkben meghatározott feltételek melletti ombudsmani jogorvoslatról szól.

A jogvita előzményei

- 14 A felperesek, az Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (a továbbiakban: Aseprofar) és az Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (a továbbiakban: Edifa) két spanyolországi székhelyű képviseleti egyesület. A vállalkozások, amelyeknek érdekeit képviselik, többek között gyógyszerek nagykereskedelmével és párhuzamos kereskedelmével foglalkoznak.
- 15 2001. október 31-én a spanyol Egészségügyi és Fogyasztási Minisztérium megállapodást kötött egy egyesülettel, amely spanyolországi gyógyszer-laboratóriumok érdekeit képviseli (a továbbiakban: a 2001. október 31-i megállapodás). Ennek

tárgya, mint címe azt jelzi, „a gyógyszerráfordításokat és az ésszerű gyógyszerfelhasználást ellenőrző intézkedéseket tartalmazó teljes terv kidolgozása és végrehajtása”.

- 16 2001. november 28-i levelében az Aseprofar tájékoztatta a Bizottságot a következményekről, amelyeket a 2001. október 31-i megállapodásnak tulajdonított, és jelezte, hogy a megállapodás sértheti az EK 28. és esetleg az EK 29. cikket. 2002. május 22-i levelében a European Association of Euro-Pharmaceutical Companies, egy képviseleti egyesület – amelynek tagja az Aseprofar – panaszt nyújtott be úgy érvelve, hogy a 2001. október 31-i megállapodás sérti az EK 28–30. cikket. A Bizottság ezt a panaszt P/2002/4609 számon iktatta.
- 17 2003. június 13-án a spanyol hatóságok elfogadták a 725/2003 királyi rendeletet a gyógyszerről szóló, 1990. december 20-i 25/1990 törvény (BOE 152. szám, 2003. június 26., 24596. o.) 100. cikkének végrehajtási rendelkezéseiről.
- 18 2003. szeptember 29-i levelében az Aseprofar és az Edifa panaszt nyújtott be úgy érvelve, hogy a 725/2003 királyi rendelet sérti egyrészt az EK 29. cikket, másrészt az EK 10. és az EK 81. cikket. A Bizottság ezt a panaszt a P/2003/5119 számon iktatta.
- 19 A Bizottság szervezeti egységei megvizsgálták a P/2002/4609 és P/2003/5119 számú panaszt.
- 20 2004. március 30-i ülésén a biztosok testülete határozott egyrészt a P/2002/4609 számú panasszal kapcsolatos eljárás megszüntetéséről, másrészt a P/2003/5119 számú panaszról az EK 29. cikkel kapcsolatban folyó eljárás megszüntetéséről.

- 21 2004. április 2-i, április 7-én kézbesített levelében a Bizottság közölte a P/2002/4609 számú panasszal kapcsolatos eljárás megszüntetéséről szóló határozatát az Aseprofarral és az Edifával.
- 22 2004. május 6-i, május 10-én kézbesített levelében a Bizottság közölte a P/2003/5119 számú panaszról az EK 29. cikkel kapcsolatban folyó eljárás megszüntetéséről szóló határozatát az Aseprofarral és az Edifával.

Eljárás

- 23 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 17-én benyújtott keresetlevelében az Aseprofar és az Edifa e keresetet terjesztette elő.
- 24 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 27-én benyújtott külön iratban a Bizottság azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság az ügy érdemét nem érintve határozzon az elfogadhatóságról az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján.
- 25 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. október 1-jén benyújtott iratban az Aseprofar és az Edifa előadta észrevételeit erről a kérelemről az eljárási szabályzat 114. cikkének 2. §-ával összhangban.
- 26 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. április 19-én benyújtott iratban az Aseprofar és az Edifa új jogalapot hoztak fel az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a alapján. Jelezték, hogy ez az eljárás során felmerült jogi helyzeten alapul. Pontosították, hogy ez a jogi helyzet a Bíróságnak a C-141/02. sz., Bizottság kontra T-Mobile Austria ügyben 2005. február 22-án hozott ítélete (EBHT 2005., I-1316. o.).

- 27 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. június 6-án benyújtott iratban a Bizottság válaszolt az új jogalapra az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-ával összhangban.
- 28 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. szeptember 1-jén benyújtott iratban az Aseprofar és az Edifa egy másik új jogalapot hozott fel az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a alapján. Ez a jogalap a Tribunal Supremo (Spanyolország) 2005. június 20-i ítéletén alapul, amelyben elutasították a 725/2003 királyi rendelet elleni közigazgatási peres jogorvoslati kérelmüket.

A felek kérelmei

- 29 Keresetlevelében az Aseprofar és az Edifa azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- semmisítse meg a Bizottság 2004. március 30-i, a P/2002/4609 számú panasszal kapcsolatos eljárás megszüntetéséről szóló határozatát,
 - semmisítse meg a Bizottságnak a P/2003/5119 számú panasszal az EK 29. cikkel kapcsolatban folyó eljárás megszüntetéséről szóló, 2004. március 30-i határozatát,
 - kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

30 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- az ügy érdemét nem érintve utasítsa el a keresetet, mint elfogadhatatlant,
- kötelezze az Aseprofart és az Edifát a költségek viselésére.

31 Észrevételeiben az Aseprofar és az Edifa azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást.

Indokolás

32 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. és 4. §-a úgy rendelkezik, hogy ha a fél azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság az ügy érdemét nem érintve döntsön az elfogadhatóságról, az Elsőfokú Bíróság érdemben dönthet, vagy úgy határozhat, hogy arról az eljárást befejező határozatban dönt. Ugyanezen szabályzat 114. cikkének 3. §-a úgy rendelkezik, hogy ha az Elsőfokú Bíróság másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli.

33 A jelen esetben nem kell a szóbeli szakaszt megnyitni, mivel az Elsőfokú Bíróság számára az iratanyag kellő információval szolgált.

A felek érvei

- 34 A Bizottság két okra hivatkozva hozza fel kifogásként a kereset elfogadhatatlanságát. Elsősorban, hogy a határozatok, amelyek ellen a kereset irányul, nem minősülnek megtámadható aktusoknak. Másodsorban az Aseprofar és az Edifa nem jogosult arra, hogy a megsemmisítésüket kérje.
- 35 Az Aseprofar és az Edifa azt válaszolja, hogy a keresetük elfogadható.
- 36 Legelőször is a kereset nem a Bizottságnak a Spanyol Királyság elleni kötelezettség-szegés megállapítása iránti eljárás megindításának elutasítása ellen irányul, hanem a Bizottság két 2004. március 30-i, egyrészt a P/2002/4609 számú panasszal kapcsolatos eljárás megszüntetéséről szóló, másrészt a P/2003/5119 számú panasszal az EK 29. cikkével kapcsolatban folyó eljárást megszüntető határozata ellen.
- 37 Azután ezek a határozatok megtámadható aktusoknak minősülnek. Olyan természetű kötelező joghatásokkal járnak, amelyek lényegesen érinthetik az Aseprofar és az Edifa jogi helyzetét. Így elutasítják panaszaikat, olyan döntést tartalmaznak, amelyet a nemzeti bíró figyelembe vehet – és a Tribunal Supremo ténylegesen figyelembe is vette 2005. június 20-i ítéletében –, valamint megakadályozzák, hogy az Aseprofar és az Edifa a vizsgálat újbóli megindítását követelje. Azonkívül egy, az EK 226. cikk szerinti kötelezettség-szegés megállapítása iránti eljárástól elkülönülő eljárást zárnak le.

- 38 Végül az Aseprofar és az Edifa jogosult arra, hogy ezeknek a nekik címzett határozatoknak a megsemmisítését kérje, amelyek mindenképpen közvetlenül és személyükben érintik őket.
- 39 Véleményének alátámasztására az Aseprofar és az Edifa többek között a 2002/C 244/03 közleményre hivatkozik. Hivatkoznak az olyan megsemmisítési keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatra is, amelyek a Bizottságnak az EK 86. cikk (3) bekezdése alapján való eljárás megtagadása ellen és a Bizottságnak az első rendelet, a Szerződés 81. és 82. cikkének végrehajtásáról szóló, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) és a 17. rendelet 19. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott meghallgatásokról szóló, 1963. július 25-i 99/63/EGK bizottsági rendelet (HL 1963. 127., 2268. o.) alapján meghozott, panaszokkal kapcsolatos eljárást megszüntető határozatai ellen irányulnak. Végül lényegében a gondos ügyintézés elvére és a hatékony bírói jogvédelem elvére hivatkoznak.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 40 Nem fogadható el magánszemély kérelme egy tagállam elleni kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás megindítása Bizottság általi megtagadásának megsemmisítése iránt (a Bíróság a C-29/92. sz., Asia Motor France kontra Bizottság ügyben 1992. június 12-én hozott végzésének [EBHT 1992., I-3935. o.] 21. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-139/02. sz., Institouto N. Avgerinopoulou és társai kontra Bizottság ügyben 2004. március 15-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-878. o.] 76. pontja).
- 41 A jelen ügyben tehát nem fogadható el, hogy az Aseprofar és az Edifa kérje a Spanyol Királyság elleni kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás megindítása Bizottság általi megtagadásának megsemmisítését azzal az indokkal, hogy a 2001. október 31-i

megállapodás sérti egyrészt az EK 28–30. cikket, másrészt, hogy a 725/2003 királyi rendelet sérti az EK 29. cikket.

- 42 Az Aseprofar és az Edifa mindazonáltal úgy érvel, hogy nem ennek az elutasításnak a megsemmisítését kérik, hanem a Bizottság 2004. március 30-i, a panaszaiikkal kapcsolatos eljárás megszüntetéséről szóló határozatainak megsemmisítését.
- 43 Meg kell tehát vizsgálni, hogy ez utóbbiak megtámadható aktusoknak minősülnek-e, és ha igen, azt, hogy az Aseprofar és az Edifa jogosult-e a megsemmisítésüket kérni.
- 44 Annak megállapítása végett, hogy egy intézkedés az EK 230. cikk első bekezdése értelmében megtámadható aktusnak minősül-e, lényegi tartalmát kell vizsgálni, mivel a formája ebben a tekintetben elvileg közömbös. Ennek a rendelkezésnek az értelmében megtámadható aktusnak minősül minden olyan intézkedés, amely a felperes érdekeit érintő, jogi helyzetét lényegesen megváltoztató, kötelező joghatásokkal jár (a Bíróság a 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 9. pontja és a C-249/02. sz., Portugália kontra Bizottság ügyben 2004. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-10720. o.] 35. pontja).
- 45 A jelen ügyben a 2002/C 244/03 közlemény ötödik és hatodik bekezdésének, illetve annak melléklete 1–12. pontjának együttes olvasatából következik, hogy a Bizottság arra kötelezte magát, hogy – bizonyos körülmények és fenntartások mellett – azt a személyt, aki egy olyan állami magatartásról tájékoztatja, amely kötelezettségzegés megállapítási iránti eljárás megindítására adhat okot, „panaszos”-nak, az ezért tett lépését „panasz”-nak tekinti, és a Bizottság által folytatott „nyomozás”-t „felszólító határozat”-tal vagy „eljárást megszüntető határozat”-tal kell befejezni.

- 46 A 2002/C 244/03 közlemény hetedik bekezdésének és annak melléklete 1. pontjának együttes olvasatából azonban az következik, hogy ezeket a kötelezettségvállalásokat az EK 226. cikkben meghatározott, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás pert megelőző szakaszaként értelmezett „jogsértési eljárás” keretében – amely eljárásnak a Bizottság semmiképpen sem szándékozott módosítani a természetét – hozzák.
- 47 Mivel az EK 226. cikkben meghatározott kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás pert megelőző szakaszának egyetlen célja, hogy lehetővé tegye a tagállamnak, hogy önkéntesen alkalmazkodjon a Szerződés követelményeihez, vagy adott esetben lehetőséget biztosítson számára, hogy igazolja álláspontját (a Bíróság a 85/85. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1986. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 1149. o.] 11. pontja és a C-191/95. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-5449. o.] 44. pontja), a Bizottság által ennek során elfogadott aktusok egyike sem kötelező erejű (a Bíróság 48/65. sz., Lütticke és társai kontra Bizottság ügyben 1966. március 1-jén hozott ítélete [EBHT 1966., 27. o.] 39. pontja).
- 48 Ennélfogva az a határozat, amellyel a Bizottság megszünteti az eljárást a – kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás megindítására okot adni képes állami magatartásról tájékoztató – panasszal kapcsolatban, nem kötelező erejű.
- 49 Az Aseprofar és az Edifa által felhozott érvek közül egyik sem olyan természetű, ami vitathatóvá tenné ezt a végkövetkeztetést.
- 50 Különösen közömbös, hogy a panaszokkal kapcsolatos eljárást megszüntető határozatokat a jelen ügyben olyan indokkal hozták-e, hogy a bejelentett magatartások nem sértik a közösségi jogot. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából ugyanis kitűnik, hogy a vélemény, amelyet a Bizottság megfogalmazott egy ilyen természetű határozatban, önmagában véve nem ad annak megtámadható jelleget (a fent hivatkozott Lütticke és társai kontra Bizottság ítélet 38. és 39. pontja).

- 51 Azután közömbös, hogy ezt a véleményt, amelyet a Bizottság a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásnak a pert megelőző szakaszában megfogalmazott, figyelembe veheti-e a nemzeti bíró. Egy ilyen vélemény ugyanis tényelemnek minősül, ami nem kötelezi ez utóbbit (a Bíróság a C-422/97. P. sz., Sateba kontra Bizottság ügyben 1998. július 17-én hozott végzésének [EBHT 1998., I-4913. o.] 38. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-202/02. sz., Makedoniko Metro és Michaniki kontra Bizottság ügyben 2004. január 14-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-184. o.] 47. pontja). A jelen ügyben az a tény, hogy a Tribunal Supremo a 725/2003 királyi rendelet tárgyában úgy döntött, hogy figyelembe veszi a Bizottság véleményét, amikor az említett rendelet jogszerűségét vizsgálta, nem minősül olyan természetű joghatásnak, amely a P/2003/5119 számú panasszal kapcsolatos eljárás megszüntetéséről szóló határozatot megtámadhatóvá tenné. Az Aseprofar és az Edifa által ebben a vonatkozásban előadott új jogalapot tehát el kell utasítani.
- 52 Továbbá nem releváns az azokkal a határozatokkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatra hivatkozni, amelyekkel a Bizottság megszünteti az eljárást egy panasszal kapcsolatban, amelyet – a Szerződés 81. és 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet által felváltott (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) – 17. rendelet és a 99/63 rendelet alapján nyújtottak be. Az EK 226. cikkben meghatározott kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás és az e rendeletekben meghatározott igazgatási eljárás ugyanis különböző célokat követ, és különböző szabályoknak van alávetve.
- 53 Az a személy, aki olyan panasszal fordul a Bizottsághoz, amely szerint egy vállalati magatartás sérti az EK 81. vagy az EK 82. cikket, a másodlagos jog rendelkezései által ráruházott eljárási jogosultságok címzettje a 17., az 1/2003 és a 99/63 rendelet által szabályozott igazgatási eljárásban. Szintén jogában áll, hogy az eljárás végén a bírósághoz forduljon azzal a határozattal szemben, amellyel a Bizottság megszünteti ezt az eljárást (a Bíróság 26/76. sz., a Metro kontra Bizottság ügyben 1977. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 1977., 1875. o.] 13. pontja és a C-282/95. P. sz., Guérin automobiles kontra Bizottság ügyben 1997. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 1997., I-1503. o.] 36. pontja).

- 54 Teljesen más helyzetben van az a személy, aki kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás megindítására okot adni képes állami magatartás fennállásáról tájékoztatja a Bizottságot.
- 55 A Bizottság természetesen kötelezte magát arra a 2002/C 244/03 közleményben, hogy felveszi vele a kapcsolatot, és írásban tájékoztatja a panasza nyomán megnyitott ügy alakulásáról (a közlemény mellékletének 7. pontja); előzetesen értesíti, hogy mely okok miatt javasolták a Bizottság szervezeti egységei a panaszával kapcsolatos eljárás megszüntetését, és felhívja a panaszost, hogy fogalmazza meg esetleges észrevételeit ebben a tárgyban (a közlemény mellékletének 10. pontja).
- 56 Ezek a belső szabályok azonban nem minősülnek másodlagos jogi rendelkezésekben meghatározott eljárási biztosítékoknak, hanem saját szövegük szerint is a Bizottság által a gondos ügyintézés céljából elfogadott igazgatási intézkedések az EK 226. cikk első bekezdésében meghatározott, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás pert megelőző szakaszában (a közlemény hatodik és hetedik bekezdése, valamint a közlemény mellékletének 1. és 14. pontja).
- 57 Éppúgy nem releváns hivatkozni arra az ítélkezési gyakorlatra, amely azokra a levelekre vonatkozik, amelyek útján a Bizottság tájékoztatja a magánszemélyt, hogy nem szándékozik az EK 86. cikk (3) bekezdése szerint eljárni. Az EK 86. cikk (3) bekezdése és az EK 226. cikk ugyanis különböző célokat követ, és a meghatározott eljárások más szabályoknak vannak alávetve. Ezenkívül az ilyen levelek nem járnak kötelező joghatásokkal, tehát nem minősülnek megtámadható aktusoknak az EK 230. cikk első bekezdése értelmében (a fent hivatkozott Bizottság kontra T-Mobile Austria ítélet 70. pontja).

- 58 Következésképpen az eljárási szabályzat 48. cikke 2. §-ának megfelelően főlegesen megvizsgálni, hogy a fent hivatkozott Bizottság kontra T-Mobile Austria ítélet, amely ezekről a levelekről szól, az eljárás során felmerült jogi helyzetnek minősül-e, vagy sem, tehát azt is, hogy az új jogalap, amelyet az Aseprofar és az Edifa innen származtat, elfogadható-e.
- 59 Végül a gondos ügyintézés elvére és a hatékony bírói jogvédelem elvére való hivatkozás sem releváns. A gondos ügyintézés elve ugyanis nem teszi lehetővé, hogy elfogadhatónak ítéljenek egy olyan megsemmisítési keresetet, amely nem megtámadható aktus ellen irányul, ennél fogva nem felel meg az EK 230. cikkben előírt feltételeknek (lásd értelemszerűen a fent hivatkozott Bizottság kontra T-Mobile Austria ítélet 72. pontját). A hatékony bírói jogvédelem éppúgy nem teszi lehetővé a bíró számára, hogy eltérjen az eljárási jogosultságnak az EK 230. cikk negyedik bekezdésében megfogalmazott feltételtől (a Bíróság C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-6677. o.] 44. pontja és a C-167/02. P. sz., Rothley és társai kontra Parlament ügyben 2004. március 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3166. o.] 25. pontja), és nem teszi lehetővé számára, hogy figyelmen kívül hagyja a megtámadható aktusnak az EK 230. cikk első bekezdésében megszabott feltételét.
- 60 Ennél fogva az a határozat, amellyel a Bizottság megszünteti az eljárást a – kötelezettségzegés megállapítása iránti eljárás megindítására okot adni képes állami magatartásról tájékoztató – panasszal kapcsolatban, nem minősül megtámadható aktusnak, és az ellene benyújtott megsemmisítés iránti keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni, eleget tesz-e az az EK 230. cikkben meghatározott többi feltételnek.
- 61 A jelen ügyben a P/2002/4609 és a P/2003/5119 számú panasszal kapcsolatos eljárás megszüntetéséről rendelkező, 2004. március 30-i bizottsági határozatokkal szembeni keresetet tehát mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

- ⁶² Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- ⁶³ A jeleny ügyben az Aseprofar és az Edifa pervesztes lett, és a Bizottság kérte a költségek viselésére való kötelezésüket. A költségek viselésére kell tehát kötelezni őket.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

A következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**

- 2) Az Elsőfokú Bíróság az Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos és az Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA-t kötelezi a költségek viselésére.**

Luxembourg, 2005. szeptember 19.

H. Jung

hivatalvezető

H. Legal

elnök